

naglasakom. Premda se glagol 'primiti' može shvatiti i kao 'poprimiti', ipak nosi i duboku logiku razmjene: primiti od čovjeka, jer mu je čovjek daje. U tom se kontekstu shvaća i Marijin pristanak da bude prva u dugom lancu vjere koji omogućuje ponovno rođanje Boga u svijetu.

Nemam ništa protiv ugodaja tišine, kojega bih u liturgiji mnogo puta poželio, niti lijepih nota, ali mi je draža dubina sadržaja u kojemu Bog te noći govori da nije samo promatrač koji izdaleka gleda svoja stvorenja, već postaje dionikom naše povijesti. Vječno postaje vrijeme; Sin Božji je čovjek; Svemogućí, Svevladajući i Svedržeći postaje tijelom. Kroz to su promijenjeni, preobraženi i svijet i čovjek. U tom trenutku svijet nije tek njegovo stvorenje, već je dio njega samoga kao Tijela. Sada i na njega pada naša muka, sada i njega mori žed i glad, steže bol za nestankom prijatelja, veseli svadba i ljudska dobrotu, razapinje izdaja i dvoličnost.

Kada kažemo: Božić je, tada govorimo kako je Bog svoju najdublju riječ, najljepši govor pružio čovjeku u izgovorenoj, u utjelovljenoj Riječi, u riječi koja je zaorala tišinu. Ta se Riječ ne može vratiti, jer je govor Božji, a njegova rečenica u Isusu Kristu glasi: volim te, tebe čovječe i tebe svijete. To je ta neočekivana i nevjerojatna riječ koja ne ulazi u filozofske sustave. Ta rečenica prolazi kroz slavlje, a za slavlje treba srce, treba ona razmjena o kojoj smo govorili. Bog treba čovjeka. "Bog nas je bez nas stvorio, ali nas bez nas ne želi spasiti". I drugoga čovjeka spašava preko čovjeka, jer i sam je postao čovjekom. To je razlog zbog kojega slavlje Božića veže uz sebe tolike inicijative koje su povezane s otvorenim i dobrim srcem. U tim danima lakše vidimo beskućnike i tužne, zaplakane i osamljene, siromašne i gladne, jer u štali gledamo onoga koji se svojim rođenjem nastanio u svakoga čovjeka, a negdje u dubini u svima nama je zapaljena ta rečenica: volim te. Tu se mijenja svijet.

I na kraju, ne zaboravimo da Božić i Uskrs veže noć koja jedna od druge nije toliko različita koliko izgleda. Sjetite se kako pjevamo kraj ognjenoga stupa voštane uskrnsne svijeće: "Ova uskrnsna sveta noć ništi grijeh, pere krivice i nevinost vraća palima, a radost tužnima... Noć je to koja nebesko sa zemaljskim, božansko s ljudskim povezuje." Ne čitamo li u tim riječima sadržaj Božićne noći? Zato vam želim da sve oko vas govori, da bruji i da tišina bude jedino u pomirenosti s Bogom, jer ta je noć bila prethi samo za one koji nisu vjerovali. Zato liturgija susteže *Slavu* kroz Došašće, ne da bi dokinula radost, već da bi se prekinula šutnja i tišina po slavi koju primamo svetom razmjenom. Tada uključite sve registre - *to sad nebo navješćuje*. Želim da vam te Božićne noći bruje svi zvukovi koji su vam dragi, koji govore o Božjoj ljubavi toliko glasno da ne čujete tišinu zemaljske doline, jer ju ispunja Božji govor u čovjeku.

Završavam ovo razmišljanje početnim nadahnućem W. Blakea i to kiticom koja prethodi već navedenima:

"... *He wither'd up the Human Form
By laws of sacrifice for sin,
Till it became a Mortal Worm,
But O! translucent all within,...*"

Ljudskost koja iznutra preobraženo sjaji, premda izvana izgleda neugledno i neprivačno jest ozračje u kojemu tišina noći ne smije rođiti šutnju, već navještaj. Povezanost blagdana Otkupljenja, viđenoga u dva različita vida, neka bude poticaj za nove glazbene radove koji će biti sadržajno 'razmjenski', a stilski pastoralno-liturgijski u vidu potpunijega sudjelovanja, bolje razumijevajući naglaske gibanja u čovjeku vjerniku i u zajednici koja se raduje Kristovu dolasku.

Ivan Šaško

STUDENTI INSTITUTA KONCERTIRALI U FRANJEVAČKOJ CRKVI

U mističnom ugodaju crkve sv. Franje na Kaptolu u Zagrebu četrnaestoro studentica i studenata Instituta za crkvenu glazbu izvelo je 11. prosinca predbožićni koncert domaćih i stranih skladatelja te na taj način uzvratili Tvorcu darovanih im darova zahvalu na glazbenome talentu a slušateljima omogućili, tijekom adventske pripreme, ljepše i svečanije iščekivanje božićnih blagdana.

Na programu su predstavljena djela: A. Klobučara, *II. sonata za orgulje*, u izvedbi apsolutista Renata Happa; N. Njirića, *Koralni božićni preludij* u izvedbi studentice 2. godine Sandre Petković; B. Julija, *Toccata* u izvedbi studenta 2. godine Vjekoslava Babića; A. Guilmanta, *Noël Brabancon* op. 20, u izvedbi studentice 4. godine s. Jelice Dolić; J. Stanleya, *Voluntary VIII.* op. 5, u izvedbi studentice 2. godine Mirte Boban; F. Liszta, himan *Ave Maris Stella*, u izvedbi studenta prve godine Hrvoja Banaja; J. G. Valthera, *Koncert u A-duru* (Allegro, Adaggio, allegro), apsolutice Anite Celinić; D. Buxtehude, *Ciacona in c*, u izvedbi studenta 3. godine Nevena Kraljića, G. Frescobaldija, *Canzone IV*, studentice 4. godine Josipe Laštro; J. P. Sweelínecka, *Herr Christ, der einig Gott's Sohn* - 3 varijacije, u izvedbi studentice 3. godine Aleksandre Štetić; C. Francka, *Preludij, fuga i varijacije* u izvedbi studentice 2. godine Petre Jurković; C. Saint-Saëns, *Preludij i fuga*, u izvedbi studentice 4. godine Sandre Tadić; P. J. Pluma, *Big-Ben* (Toccata), u izvedbi studentice 4. godine Marije Kotarski te skladbu J. S. Bacha *Partite diverse sopra: 'Christ der du bist der Helle Tag'* u izvedbi studentice 1. godine Srebranke Poljak.

Kroz vještinu muziciranja mogao se doživjeti osjećaj ljepote raznolikosti glazbenih oblika, pravaca i skladatelja te bi svaki slušatelj, nakon svega što je izvedeno, bio mogao uskliknuti "O ljubavi Tvojoj Gospodine pjevat ću dovijeka", jer si predivan Tvorče naših hramova kroz darove koje si nam podario.

s. Jelica Dolić

LJUBLJENI, RADUJTE SE ... JER DUH SLAVE U VAMA POČIVA

(usp. 1 Pt 4, 13-14)

Po treći puta okupili smo se 21. siječnja ove akademske godine na studentskom liturgijskom slavlju u crkvi sv. Katarine.

Još smo uvijek na početku druženja ovakve vrste, stoga i puni iščekivanja. Lijepo je biti zajedno tamo gdje se svako može osjećati prihvaćen jer isti je za sve Onaj koji sve nadahnjuje i ljubi. Stoga, što drugo možemo nego radovati se. Od mjeseca do mjeseca gledajući vlastite i uspjehe drugih, možemo biti zahvalni Njemu, našim profesorima i jedni drugima. Već smo prilično ovladali orguljama, dirigentskim štapom, ujedinili glasove i srca u pučkim pojevkama kao i u skladbama velikih majstora. »Kako ne zapjevati kad nas sam Bog poziva da 's pjesmom udemo u dvore Njegove' (usp. Ps 100, 4)«, (J. Milanović).

U svojoj propovijedi prof. dr. Stjepan Baloban stavio je pred nas lik sv. Agneze, mlade mučenice iz prvih kršćanskih dana. Na upit: "što nama ima reći njezin lik?", vjerujem da je svatko od nas na trenutak zastao otvorenih očiju i ušiju. Ima li danas smisla govoriti o mučeništvu, postoji li ono danas? Skloni smo

VIJESTI IZ BISKUPIJA ZAGREB

SVEČANI KONCERT BOŽIČNIH PJESAMA u crkvi sv. Nikole Tavelića, Kustošija

mišljenju da su Neroni i Dioklecijani stoljećima iza nas. No, je li baš tako? Propovjednik svojim riječima potiče druga razmišljanja. Svako vrijeme je vrijeme borbe za ideale, jer u veličini naše čežnje leži i veličina našeg života (R. Graf). Svatko se ponajprije mora u vlastitoj duši izboriti za vrijednost svog života, a onda možemo svi zajedno učiniti nešto lijepo i plemenito za našu okolinu, za bolji svijet.

Kako da se mladi kršćanin snađe u ovom svijetu vjerske i etičke ravnodušnosti i novih religijskih pokreta? Ni Krist se nije mirio s ustaljenošću života svog vremena. Svojim riječima i primjerom napravio je revoluciju; došao je pokazati što je ljubav – križ, smrt, ali i uskrsnuće. Ne preostaje nam drugo nego u okrilju drage nam Crkve tražiti odgovor u Riječi Božjoj koja iako onostrana i dalje živi s nama jer radi nas tijelo posta, *Ona nikada ne vara*, riječi su darovne pjesme (*Darovi prepuni radosti*).

Naučili smo pjevati grlom ali pjevajmo i životom pjesmu novu, kako nam psalmom 98. poručuju solisti Gabrijela i Marin. »Važno je, dakle, učiti glavni glazbeni predmet – svetost, (J. Milanović). To je poziv upućen ne samo glazbenicima, nego svim kršćanima koji imaju 'sluha' za Isusov način života, života hvale, slave i pjesme Boga.

Neka ove riječi budu poticaj svim crkvenim glazbenicima u nastojanju da liturgijskom glazbom uzdignu duše vjernika bliže Bogu.

Glazbeni dio euharistijskog slavlja predvodili su studentice i studenti *Instituta za crkvenu glazbu*.

ULAZNA PJESMA: *O vijenče djeva* (gregorijanski koral),

za orguljama: Darko Kristović, IV. god.

dirigent: s. Slavica Filipović, IV. god.

Gospodine, smiluj se (A. Klobučar),

za orguljama: Aleksandra Štetić, III. god.

dirigent: Tea Držanić, IV. god.

PS/ANT.: *Pjevajte Gospodinu ...* (M. Leščan),

solisti: Gabrijela Glavinić, II. god.

Marin Rimac, II. god.

za orguljama: Ivana Barač, III. god.

dirigent: Danijela Tomašić, III. god.

Aleluja (A. Milanović)

za orguljama: Ivana Barač, III. god.

dirigent: Danijela Tomašić, III. god.

DAROVNA: *Darovi prepuni radosti*

(M. Filipović - S. Topić),

za orguljama: Katina Bracanović, IV. god.

flaute: Dubravka Vukovarac, III. god.

Mirna Grgec, I. god.

dirigent: s. Biserka Horvat, III. god.

Svet (A. Klobučar)

za orguljama: Jasna Jegić, IV. god.

dirigent: Krunoslav Lajtman, IV. god.

Jaganjče Božji (A. Klobučar)

za orguljama: Darija Petrinić, IV. god.

dirigent: Dubravka Vukovarac, III. god.

PRIČESNA: *Ave verum* (W. A. Mozart)

za orguljama: Darko Kristović, IV. god.

dirigent: Vanesa Benković, III. god.

ZAVRŠNA: *Ljiljane bijeli* (A. Canjuga)

za orguljama: Ivana Barač, III. god.

dirigent: Vanesa Benković, III. god.

B. Horvat

Božično razdoblje u hrvatskoj vjerskoj i kulturnoj tradiciji oduvijek je prožeto duhom koji ga čini najljepšim razdobljem u godini. Vjera, ljubav, zajedništvo tako su već stoljećima inspirativni motivi za raznoliko umjetničko stvaralaštvo potaknuto tim Svetim Dogadajem. To se, dakako, možda i više od ostalih umjetničkih izraza odnosi na glazbu. Slavlju Isusova rođenja pridružuju se, jasno, i brojni hrvatski glazbenici stvarajući djela nadahnuta Božićem, ili pak preuzimajući ona nastala u narodu, kreirajući na taj način jedinstvenu sponu hrvatske kulturne tradicije i suvremenosti. Osluškujući bilo narodnog napjeva i iskoristivši ga kao temelj za obradu nastaju zasigurno najljepše hrvatske božićne pjesme, ostajući u stalnom dosluhu s mjestom i vremenom iz kojega su ponikle.

Tome su još jednom bili svjedoci i svi oni koji su prisustvovali Božićnom koncertu u Kustošiji. Naime, u suradnji crkve svetog Nikole Tavelića i Društva Kustošijanaca u prostoru spomenute crkve 13. prosinca 1996. godine u 19.30 sati održan je Svečani koncert božićnih pjesama, na kojem su uglavnom nastupili istaknuti Kustošijanci predvođeni Župnim zborom crkve sv. Nikole Tavelića.

Uvodno i završno slovo održao je vlč. Zvonimir Sekelj, kustošijski župnik koji je u svom obraćanju prisutnima istaknuo važnost Božića kao blagdana utkanog u same korijene hrvatske kulturne tradicije, a kroz program koncerta vodio je Mišel Briški.

Koncert su, *Sonatom za dvije trube* D. Gabrielia, otvorili Dario Cepić i Duško Marinac, a zatim je nastupio Mišel Briški izvodeći jednu od najpoznatijih hrvatskih narodnih pjesama, *Veselje ti navješćujem*. Uslijedio je nastup sopranistice Sandre Bagarić koja je izvela antologijsku *Tihu noć* Möhra i Grubera uz orguljsku pratnju Darka Domitrovića. Dvopjev Ivana pl. Zajca *Offertorium pastorale* izvele su sopranistica Marija Renčar-Horvat i altistica Ivana Novačić, a poznati kustošijanac Bojan Kodrić izveo je dvije vlastite skladbe, *Zima* i *Čestitka Božiću*, u kojoj su Kodrića pratili *Kustošijanski dečki*, otpjevavši sami na kraju, još jednu u čitavom svijetu poznatu pjesmu, *Jingle Bells* Johna Pierponta, u pratnji A. Šokčića na orguljama, B. Nikolića na gitari, te Z. Šokčića na mandolini.

Najveći doprinos čitavom koncertu dao je Župni zbor crkve Sv. Nikole Tavelića, koji kontinuirano djeluje već pedesetak godina, a u poljednjih trideset godina kako ga vodi prof. Terezija Babić zauzima visoko mjesto među zagrebačkim župnim zborovima, uz svakonedjeljno pjevanje na liturgijskim svečanostima, aktivno nastupajući na brojnim koncertima u Hrvatskoj i inozemstvu, te u televizijskim i radijskim emisijama.

Župni je zbor ovom prigodom izveo šest skladbi uz orguljsku pratnju stalnoga zorskog orguljaša prof. Domagoja Jugovića. Nakon adventske *Rekoše, rekoše proroci* Z. Kamenjarina, zbor je izveo niz obrada narodnih božićnih pjesama, koje zbog svoje ljepote i patine koja im daje veliki šarm zaslužuju i učestalije izvođenje i neprepuštanje zaboravu. U velikom tru-